

עין משפט נר מצוה

1 אבג מיי פרק ט מלמטס תמדין ומוספין הלכה ה:
2 ד מיי שם הלכה ט:
3 ח ה מיי פ"א מהל' פסה"מ הלכה ג:
4 ו מיי שם הלכה ג:
5 ז מיי פ"ב מהל' מעילה הלכה 6:

מקור:

תורה אור השלם

1. וְלָקְחוּ פָּר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפָר שֶׁנִּין בֶּן בָּקָר תִּקַּח לַחֲטָאתָ:

במדבר ה, ח

2. וְהָלַקְתָּ וְיִסְבְּרוּ אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַקֹּדֶשׁ וְעָשְׂהָ אֶת הָאֲחִיזָר חֲטָאתָ וְאֵת הָאֲחִיזָר עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הָעֲלֻוֹת:

במדבר ח, יב

מקור:

מוסף רש"י

אלא מהא ליבא למשמע מינה. דודאי ממני לאו כולה דוקא אלא חלה ממייא דזוקא, ואי רישא וא סיקא, ותנא לארץ אטו האטא ולא דיעבא הי מנייה דזקא דגמיר מנייה (שבת קכא,) אימוריה קדשים קלים. מנחן בעלים הן ואלו כסן מעילה לפני זריקה ואכתי לא הוקדש, אבל לאחר זריקה דהגבירא אימורים תלוק גבוה ים מעילה באימורין, כדמארין בפרק כל הכשר בסופו (וחולין קף), כל תלך לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעלה שיצאו לפני זריקת דמים, שילאו וחזרו חזק דמי: איך מורעלין בהן. דלא משהיאו לאו הי קן זריקת לבשר חטים לתלך גבוה, דלון זריקת מועלת (מנחות מח), דמוי מני לפני זריקה, דזריקת מילה חטים מנייה: אימורי קדשים קלים לדי מעילה: כמו זריקה כפרה (שמיטה א:)

מקור:

שיטה מקובצת

הא כיצד דם חטאת וכו', דכמיז ונשה את האחד חטאת, ועשייה דם משמע. והלא דנקט טעמא דמפני שמרבה, משום דבעי לגזור אהנין מקדשין דמתעניין כמו שם טעמא קודם משמע שוא מקדש ומילה (תרומ' זכר יב:יט) מפני שרבה חזק, פ"י אלאה דבאימורים קאי, כלומר דהקדשת אימורים קודמת מפני שמהי ימין. דאי וזה קאי על מתנתם שוא הי ליה למתנן מפני ששוא יתנתם דהיה משמע מתנותיה קדושות ממני ששוא טענת: אלא דם שואא אייתה. פ"י ולא ה"ל למיתני אלא כי והקדש מורי לפרש"י דאש"י דלחטא שוק משוי ליה אלא חמיר דם שני קדשי קדשים מה שאין כן במעשר, להכי אמר דמו, וזיק משני דברים מקדש שוא מין זבח ואימורין קדש קדשים וזה דמו קדשי קדשים כמו שניק דכתיב במנחתקו בני בני הסיוד. וי"ל דלכי הוא ליה למתנייה בנפוק כמו במתני', שפאה דמני ליה בלחטא ע"כ לרין לומר דהוא כתיב איתו שלפניו או מללחיו וזה איתו יטול להיות א"כ ע"כ נה למשמיט דמייקן תלמודא ששם אהה ר"ל דכפי במנחתקו בני בני הסיוד לא היה לו להפקוק מין דברים הללו דכפי במנחתקו תללה תני הכי ש"מ דכפי. וימיה מורי רביה דכפי"א חטא כנפוק פ' איחוי מקומן וק' מ: דקחמיר ולי בעית איתא כי הסם ופ"ה דל"ג ליה, ור"י פ"י (פרט סס דיה ואשעת), דש' לישבש ואשבעת איתא כי הסם נלחמ' מללה קמני עד תלות בנפוק אלא תנא ליה בלחטא ש"מ דכוי דאורייתא כמו לילה ומגוריו וכל דלחיי ביה לפני וללחיו, והכא דליבא למתנן הכי נרין לומר דכפי: ונביש' כמוב בנפוקן חז"ל תנא שפ"י משי"ח

לעיל בני על הסיוד דלדוריה דתנא למיתני תרתי אש"י דלא הי חזום אלא מחד ממיייה, ק"ק מלי פירין הכא דילמא הי"ק במעשר ים דם ואימורין משאי"כ בעוק דליבא אלא דם. ומירן משי"ח דמדתני ליה בלחטא בין מין זבח ובין ואימוריו משמע ליה דהוי עיקר חדושה, כעין מה שפירשו תוס':

פמ:

10 דם חטאת קודם דדם עולה מפני שהוא מרצה. הא דלא קאמר טעמא משום שדמה ניתן על ד' קרנות כדקאמר גבי אשם משום דכיון דדם עולה אמי מכח כליל כדאמר בגמרא לא סגי בטעמא דלרצנע קרנות: **הבא** בחטאת ה'רים עסקינן. והא דקאמר מפני שמרצה בחטאת דעלמא:

דם עולה ואימורי חטאת איזיה מהן קודם. לא דמיא לבניין דלעיל

דמייירי במכפר וכללי גופייהו והכא איירי בלחות שגא מכח כליל ומכח מכפר: דם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם. דס אשם ואיצרי כא דעולה דס אשם קודס דאשם מכפר בחטאת א"י פשיטא ליה דלאיצרי עולה קודמין לדס אשם מפני שהן כללי ולא דמי לאיצרי עולה ודס חטאת דחשיב דס חטאת משום דהוי אד' קרנות: **אבל** עולה לא. דעל כרחין למעוטי עולה אמת דאי עולה קודמת לאשם יתמי עולה וכל שכן חטאת דהא דס חטאת קודס לדס עולה: **ליבא** מסייע ליה בשך קדשים קלים כו'. תימא דלא מיימי סיעתא מצרייתא דלעיל צפ' צ' (דף טו.) דקמני גבי קדשים קלים פרכסא ויתמה למחן וחזרה פסולה ואמרי' עלה ש"מ צר קדשים קלים שינא לפני זריקת דמיס פסולה ומשני דילמא בלילה ויומרת הכזד ושמי הכליות ו:

והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך בחו דר"ע. הוה מצי לאיפלוגי

באימורין להודיעך כח דהימירא:

אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה דם חטאת הוא דקדים לדם עולה אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת אבל דם עולה לא אלא מהא ליבא למשמע מינה: איבעיא להו ידם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא דם אשם קודם (דקאתי מכח) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה: אבל דם אשם לא ברין הוא דאיבעי למיתני דם אשם ואיידי דבעא למיתני סיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אשם ה"א לאימורי אשם הוא דקדמי לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו: דם לא אימורים דיקא נמי דקתני מפני שדמה ניתן ו: ש"מ: חטאת קודמת כו': אדרבה אשם קדים שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף: אשם קודם לתודה כו': אדרבה התודה ואיל גזיר קדמי שכן טעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי: תודה ואיל גזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנן בציבור כביחיד אפילו הכי ו נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה ואיל גזיר איזיה מהן קודם תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם או דילמא איל גזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים ת"ש וזו קודמת לזו שזו טעונה ד' מיני לחם וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן קדושתו מרחם ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יתירות עדיפי: הבכור קודם כו': אדרבה מעשר קודם שכן מקדש: לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מרחם עדיפא: מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא א אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח ו: וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין בשלמא אימורין ליתנהו בעופות אלא דם מיהא איתיה אלא לאו ו: קמ"ל אימורין כי דמו מה דמו לפני זריקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל ביוצא נימא מסייע ליה

בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים ורבי יוחנן אמר הכשר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן אמר כשר הואיל וסופו לצאת ר"ל אמר פסול עדיין לא הגיע זמנו לצאת ע"כ לא פליגי אלא בבשר אבל באימורין לא יהוא הדין דבאימורין נמי פליגי והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך כחו דר"ל דאפילו בשר דסופה לצאת אמר עדיין לא הגיע זמנו לצאת ליבא כתנאי א אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר ואין מועלין בהן

כל התדיר פרק עשירי זבחים

גב' מנא הני מילי דת"ר א¹ ופר שני בן בקר תקח לחטאת ב² אם בא ללמד שהן שנים הרי כבר נאמר ²ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה מה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת שיכול שיהא ב³ חטאת קודמת לכל מעשה עולה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת אי פר שני יכול תהא עולה קודמת לחטאת לכל מעשיה ת"ל ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה הא כיצד דם חטאת קודמת לדם עולה מפני שמרצה: ו⁴ איברי עולה כו': ו⁶ ואמאי מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא ה⁵ אמר רבינא הבא בחטאת הלולים עסקינן ואע"ג דכי עולה דמי קאמר רחמנא היא תיקדים במערבא אמרי הואיל והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם חטאת ואיברי עולה איזיה מהן קודם דם חטאת קודם מפני שמרצה: ו⁷ איברי עולה כו': ו⁸ ואמאי מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא ה⁶ אמר רבינא הבא בחטאת הלולים עסקינן ואע"ג דכי עולה דמי קאמר רחמנא היא תיקדים במערבא אמרי הואיל והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם חטאת ואיברי עולה איזיה מהן קודם דם חטאת קודם מפני שמרצה או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה לדם עולה הוא דקדים לאיברי עולה לא קדים אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת לאימורי חטאת הוא דקדים לדם חטאת לא קדים אלא ו⁹ מהא ליבא למשמע מינה ו: איבעיא להו ידם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא

אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה דם חטאת הוא דקדים לדם עולה אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת אבל דם עולה לא אלא מהא ליבא למשמע מינה: איבעיא להו ידם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא דם אשם קודם (דקאתי מכח) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה: אבל דם אשם לא ברין הוא דאיבעי למיתני דם אשם ואיידי דבעא למיתני סיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אשם ה"א לאימורי אשם הוא דקדמי לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו: דם לא אימורים דיקא נמי דקתני מפני שדמה ניתן ו: ש"מ: חטאת קודמת כו': אדרבה אשם קדים שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף: אשם קודם לתודה כו': אדרבה התודה ואיל גזיר קדמי שכן טעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי: תודה ואיל גזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנן בציבור כביחיד אפילו הכי ו נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה ואיל גזיר איזיה מהן קודם תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם או דילמא איל גזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים ת"ש וזו קודמת לזו שזו טעונה ד' מיני לחם וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן קדושתו מרחם ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יתירות עדיפי: הבכור קודם כו': אדרבה מעשר קודם שכן מקדש: לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מרחם עדיפא: מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא א אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח ו: וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין בשלמא אימורין ליתנהו בעופות אלא דם מיהא איתיה אלא לאו ו: קמ"ל אימורין כי דמו מה דמו לפני זריקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל ביוצא נימא מסייע ליה

בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים ורבי יוחנן אמר הכשר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן אמר כשר הואיל וסופו לצאת ר"ל אמר פסול עדיין לא הגיע זמנו לצאת ע"כ לא פליגי אלא בבשר אבל באימורין לא יהוא הדין דבאימורין נמי פליגי והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך כחו דר"ל דאפילו בשר דסופה לצאת אמר עדיין לא הגיע זמנו לצאת ליבא כתנאי א אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר ואין מועלין בהן

והע"ג דמני טעמא בסופו ללאת תלמודא הוא דמפרש הכי משקילה והשתא הדי ביה אכל איש מדברי דם חטאת קודם כו'. ונראה למשי"ח שיש ליישב דאסולי מילתא קא בעי, דמסכתא לפינן לכל המקדש בסמוך (תרומ' דל יב:יט)

מסורת הש"ס

16 [מוסף] דפרה פ"א ה"ב, ת"כ ויקרא חובה פ"ג ה"ג, 17 [נפלוסה, וש"נ] ע"י מדרש, 18 ע"י לעיל כו. חזי ד"יה עב, 19 [דילמא, ד] ירושי' יומא פ"ו ת"ו, 20 [מנחות] 1 [קמין קד:], 21 [מנחות] 1 [מעילה ו:], 22 בכורות ס., 23 [שידך לעמ' הקודם, 24 [וע' היטב לעיל טו. חזי ד"יה דילמא]

מקור:

הגהות הב"ח

16) גב' כו' מפני שהן כליל ואימא מתנה קמייתא:
17) רש"י ד"ה דכי עולה וכו' שכתבתי בסיד' ואח"כ מ"ה דקאתי מכח כליל אימורי חטאת:
18) ד"ה יס לו וכו' כל דכו הס"ד ואח"כ מ"ה ישנן בצבור שלמים:

בצבור שלמים:

מקור:

גליון הש"ס

גב' מהא ליבא למשמע מינה. תמיה ל דילמא שניסם שום סיבול להקדים למי שזכרה ואין הדיוקס סומרים להדרי ונ"ע:

מקור:

שינויי נוסחאות

16) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 17) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 18) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 19) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 20) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 21) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 22) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 23) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 24) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 25) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 26) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 27) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 28) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 29) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 30) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 31) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 32) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 33) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 34) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 35) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 36) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 37) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 38) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 39) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 40) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 41) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 42) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 43) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 44) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 45) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 46) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 47) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 48) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 49) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 50) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 51) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 52) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 53) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 54) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 55) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 56) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 57) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 58) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 59) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 60) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 61) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 62) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 63) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 64) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 65) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 66) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 67) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 68) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 69) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 70) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 71) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 72) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 73) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 74) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 75) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 76) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 77) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 78) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 79) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 80) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 81) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 82) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 83) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 84) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 85) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 86) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 87) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 88) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 89) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 90) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 91) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 92) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 93) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 94) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 95) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 96) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 97) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 98) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 99) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 100) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 101) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 102) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 103) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 104) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 105) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 106) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 107) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 108) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 109) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 110) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 111) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 112) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 113) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 114) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 115) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 116) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 117) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 118) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 119) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 120) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 121) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 122) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 123) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 124) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 125) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 126) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 127) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 128) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 129) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 130) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 131) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 132) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 133) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 134) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 135) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 136) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 137) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 138) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 139) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 140) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 141) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 142) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 143) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 144) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 145) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 146) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 147) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 148) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 149) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 150) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 151) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 152) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 153) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 154) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 155) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 156) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 157) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 158) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 159) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 160) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 161) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 162) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 163) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 164) דת"ר רבי אמר ופר (בבתי ושי"ח) וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא 165) דת"ר רבי אמ

五

עין משפט
גר מצוה

מז אב מ"י פ"ט מהל'
תמידין ומוספין הלכה ז'
י"ג ג' מ"י שם הלכה ח'
י"ח ה' מ"י פ"ד מהל' פסח"מ
הלכה כג':

י ו מ״ט מהל' תמידין
 ומוספין הלכה יב:
ב ז מ״י שם הלכה יג:
כ ח ט מ״י פ״י מהל'
 מעה"ק הלכה י:
כב י מ״י פ״ט מהל' תמידין
 ומוספין הלכה יב:

תורה אור השלם

1. והיה אם מעיני העדה
נעשתה לשגגה ועשו כל
העדה פר בן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהודה ומנחתו
ונסכו במשפט ושעיר עזים
אחד לחטת: במדבר טו, כד

מוסף רש"י

רשאים לשנות באכילתן.
 לאמר קרא לך נחמים למשחה
 (במדבר יח) לגדולה כדרך
 שהמלכין אוכלין: ותבלי תרומה.
 וזע"ג דקא ממעט בזמן אכילת
 תרומה (לעיל עו.) :

ליקוטים

[illegible][illegible]

אפשר בלאו הכי משום דכי תחדו

מאי 5או דחג. תיממה מאי קשיא דלמא לא מיירי דם אלא באברי עולה דקודמין לאימורי חטאת כדתנן:

החפזת העוף ועולת בהמה ומעשר איזה מהן קודם. וכעין
בעיא זו איכא למיבטי אצדתו ואצדת חבירו וכיצד

אז ואל למד משל בן כצ"ק דקדושין
[דף ג.] איה מהן קודם תקדום
איכא איכא כיבוד אז ואס [דקדוס]
לגמ"ד דמשל בן תקדום [א] אז ואס
איכא אידת חזירו דלאמר זלו
מציאות [ב"נ דף ג.] אפילו
ישמע לו כ' תקדום אבידת חזירו
איכא אבידתו דקודמת לאבידת
חזירו ^א: תקדום חטאת העוף
אייבא מעשר דקדים ליה. תימה
בתקדום חטאת העוף מק"ו ומה עולת
בהמה שהיא חטורה ועולה כליל
ומיני צבח קודמת [א] למעשר חטאת
העוף קודם לה מעשר שאינו
כליל ועולת בהמה קודמת לו אינו
דין שחטאת העוף קודם לה [א] וכי האי
ק"ו אמרי' סנהדרין [דף נ:] דרשינא
דוחה שנת מק"ו ומה עבודה
שדוחה שנת רשינא דוחה אותה
ששנת שנידת מפני עבודה אינו דין
שהוא רשינא דוחה אותה ו"ל דמידי
הוא הא דחטאת העוף קודם לעולה
ועל גמרי' מנייה [א]: חוץ מאשם
מצורע מפני שהוא בא לחכשיר.

מאי לאו דחג לא
לאילים שכן נתרב
לבבשים [ב] לבבשים
באליה ת"ש ^אפר
העלם דבר של צב
צבור קודם לפר עובר
כוכבים קודם לש
דאע"ג [ג] דפר עבודה
עבודת כוכבים חטא
העלם דבר של צב
כוכבים בחד מינא [ד] מ
קדמה כי קאמרינן
עולה דקדמה לח
משמיה דרבא [ה] בר מ
חסר א' ולחטת כתיב
כתיב בהו השתא דא
פרים דחג נמי כמשפ
להו חטאת העוף ועו
מוהן קודם תיקדום ח
דקדים לה ליקדים ממ
דקדמה ליה תיקדו

ואם תאמר אדרבה חטאת מצורע
 וצדקה עדיף דאכשורי ומכפר וי"ל כיון דמתנ
 בזה עדיף במערבא
 בהמה בחטאת העו
מתני' ^טדבל החט
 לאשמות חוץ מאשם
 על הכשר * הכל ה
 בני שתיים ובאין בככ
 גזיר ואשם מצורע ש
 באין בכסף שקלים יכ
 קודמין באכילתן
 ושלמים של יום ^י
 יום שלמים של אמש
 שלמים של אמש ק

וְהַכְּהֹנִים אוֹמְרִים חֲטָאת קוֹדֶשֶׁת.
וְהוּא הָדִין אֲשֶׁר דָּקַשׁ
קִדְשִׁים: צִלּוּיִן שְׁלֹקִין וּמִבּוֹשָׁלִין.
אֲף עַל גַּב דְּקָמִי שְׁלֹקִין וְהָדִין מִי
מִבּוֹשָׁלִין מִ"שְׁלֹקָה" הוּא טָפִי
מִצִּיטֹּל מִלְּמִדָּה שֶׁפָּקַד לֵב הַדָּשֵׁר
(חֲמִין ק"ד ק"מ). גַּבִּי כִדָּה דְּקָמִי
שְׁלֹקָה אוֹסֶרֶת וְנִאֲסֶרֶת (י):

תדיר ומקורש איזה מהן קודם.
פירש בקונטרס כגון דם

עולת חמיר ודס חטאת וקשה דברים
פירקין פרשינ דמלכד עולת הבוקר
הדס איירי וגראה כלשון אחר שפי' בקונטרס עולת
מוספי ר"ח ופר העדה ואת' תפסוט ממחמיתין לתנא
למוספי שבת למוספי ר"ח ^ב דמשמע אפילו עולת מוסף
של שבת לתטאת מוסף של שבת ר"ח וי"ל כיון דעולת מוסף
קודמת לעולת מוסף דר"ח משום דמדירה קודמת
לחטאת ^ג שהיה הכתוב עולה דמוסף עם החטאת:

[illegible]

דאורייתא כנ"ל (רעצ"א מולין שס)

כל התדיר פרק עשירי זבחים

ומתי לא דמוסיי ההג' דשעירים הוי חטאת וכבשים עולה וקטני
 כבשים קודמין: לא נדבה. ושיניהם עולה יב: וטעמא מאי
 ודמו פריס לאילוס כו' שכן נתרבו בנפלים. פר שלשה עשרונים
 אילוס שני עשרונים וכבש עשרון: שכן נתרבו באילוס. לענין אימוריו.
 ואע"ג דהשחא בעולה קיימין שכולה כליל מיהו דל ריבוי למזבח
 אשכחן דיה גבי שלמים וחטאת: פר דהן משיח קודם לפר העלם דבה.
 מפורש טעם בזהוירא פ"ב (דף ג.)
 כאשר יב: שרף הפר הראשון וראשון
 יחא לפר העדה לכל מעשיו

פּר העלם דער קודם לפר עבודת
 כּוֹכְבִּים. שׁוּה חטאת זזה עולה
 וְאִמְרֵן לַעֲלִי [עַשׂ] חטאת קודמת: פּר
 עבודת כּוֹכְבִּים קודם לַעֲשִׂי עבודת
 כּוֹכְבִּים. אֲלֵמָה יֵשׁ עולה קודמת
 לְחַטָּאת: הָאִימָא מְרִישָׁא. כְּלוּמַר
 אֲלֵמָתָתָא מִסְפָּיא קִינֵי מְרִישָׁא
 דְּקַמֵּי פּר העלם דער [קודם]
 לפר עבודת כּוֹכְבִּים: וּמַשְׁנֵי לֵה
 בְּחַד מֵינָא לֹא קֵאמְרִי. דֵּהֲא וְדִלִּי
 יִחָא לִי דְּבַחַד מֵינָא חטאת קדמה:
 כִּי אֲמַרִי בְּסֵרִי מֵינִי. קִשִּׁיל לִן
 דְּקֵאמְרַת מִיִּן קֶטֶן שֶׁל חטאת קודם
 לְמִיִּן גָּדוֹל שֶׁל עולה דְּקֵאמְרַת וְאִפִּי
 חטאת העוף לעולת בְּזֵמָה וְהֵא הֵא
 דֵּפֶר עולה קודם לַעֲשִׂי עטאת: לְחַטָּא
 כְּסִיב. בְּפֻרְשָׁתָא שֶׁלֹּא לִךְ וְהֵי אִם
 מַעֲשִׂי העדה נַעֲשֵׂתָה בְּשַׁגָּה וְגו'
 [וְכַתִּיב הִתָּם וְשַׁעֲרֵי חַטָּאת
 חֹסֶר אֵל לֹמַר שֶׁאִינוּ כְּשֶׁלֶר חטאות

ואגבהתה ממעשר:
 ו שבתורה קודמות
 ורע מפני שהוא בא
 מות שבתורה באין
 שקלים חוץ מאשם
 באין בני שנתן ואין
 שקודמין בהקרבתן
 למים של אמש
 אמש קודמין לשל
 את ואשם של היום
 דברי ר"מ וחכ"א
 שהיא קדשי קדשים
 אין לשנות באכילתן
 שלשן לתת לתוכו
 מה דברי ר"ש ר"מ
 תבלי תרומה שלא
 גמ' איבעיא להו
 הם קודם תדיר קודם
 מא מקודש קדים
 דין קודמין למוספין

[illegible]

ע'ס כבש בן שנה לאו בשמי' סלעים הוא: **כך קודמין באצילתו**. אכולה ושלמים לזכור: **סלמים** = **שכאז אמש**. לעורה ושהו עד היום **ש קודמין**. דלולו להשהותן כל כך והואיל ובזאז ראשון יקרבין ויין הכהנים לשנות באצילתן כגון לאוכלן כליון שלוקין ומבושלין: **לידי** **ן דס עולת תמיד** ודס **חטאת** **חא** עומדין זה תדיר וזה מקודש **י** עולת מוספי ראש חדש ופר העדה עומדים זה תדיר וזה מקודש: **ואף**

מים אלא הכנסת מלח דאית ביה צד מצוה וליכנס בבגדי חול ולא אפשר בלאו הכי, וכן הלל ולא כן אי הוי לחם בלחמי תורה ופירות בפירות ביכורים ועביד בהו כעין עבודה דהשתא איכא אסורא

מסורת הש"ס

(6) (הוריות יג. ע"ש)
 (7) (ירוש' גיר פ"ו ה"ז,
 ג) (לעיל ע"ו) ועי' חולקין קלבת:
 (8) (ומוס' י"ב א"ן, ירוש' שביעית,
 פ"ח ה"ז, ד) (רש"י המורה
 כג. ד"ה יאכלו, ט) (נע"מ)
 (9) (נתיבות זמן, ע"י ירוש' יומא
 פ"ו ה"ב, ג) (גיר פ"ו סה"א, י)
 (10) (סוף מגילה, י) (לעיל ע"ט).
 (11) (בבבא מציעא נ"ג, ד"ה רב,
 פספסו ע"ש, וכן במד' ז"מ נ"ג.
 ד"ה אנדמול, ט) (ע' רש"י
 ומו"ט, ט) (ועי' מ" פסחים
 נט: ד"ה לא)

הגהות הב"ח

(א) במשנה ובכולן הכהנים וכו' כליון שלוקין כ"ל ואות ו' נמחק:

גליון הש"ם

מתני' כל האשמות עין לעיל
דף לג ע"א תוס' ד"ה סמיכת:
גמ' איבעיא להו תדיר ומקודש.
עין ירושלמי נזיר פ"ז סוף הלכה
א:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

שהוא בא להבשר. (מיצת על נמחק). אע"ג דחטאת מצורע כמו כן בא להכשיר וגם לכפר מ"מ אינו כל כך עיקר הכשר כמו אשם שהרי מדם האשם היה על גוף המצורע על ההנחות:

מסורת הש"ס

(א) [לעיל פט"ז, ב] ברכות נא: פסחים קד. ירושל ברכות פ"ח ה"א, פסחים פ"י ה"ב, א' ע' ירושל יומא פ"ז ה"ב, ד' לעיל יב. ברכות כח. וע"ש כו. ירושל ברכות פ"ד ה"א, ט' ת"כ וחקרא חברה פרש א ה"ז, ע"י ירושל פסחים פ"ג ה"ז, ו' פסחים קא. ירושל פסחים פ"ה ה"א, ו' לעיל כח. טוטה טו. מולין קלנ: ירושל תרומות פ"ה ה"א, בכורים פ"ב ה"א, ט' [לעיל עו]. מנחות קד: ט' שביעות י., ו' שבת קלב, ט' ע"י גפנים מאירות.

שינויי נוסחאות

[א] צ"ל אחי. וכן בכל המקנן הסוגיא. ובש"י ותנן: (ש"ס: [ב] מ"א קרישא. וכן לטלן [כ"ד]: [ג] מוספין ואף על גב דתפילה מוספין קרישא אטו כו' (ש"ס: [ד] צ"ל היום (ש"ס). וכן לקטן: [ה] תדיר הוא והתניא (בבא: [ו] צ"ל חנינא (ש"ס: [ז] של היום שלמים של אשתו קודם כל"ל ומינות לשל יום נמחק (ש"ס: [ח] לתרויהו דריום דרמאי דשחטו דמאי דשחטו לתרויהו אבל וכו' [ט] ש"ס, ובש"י בבבא: [י] בכתב"י הנהג נמי כיון. ובשמי"כ מתקום דאתין חילתא דאין יו"ט. וכו"ה בקלמ כמ"י ועי' רש"י: [יא] צ"ל ת"ש שחט דמאי: [יב] עד שזרק דם (ש"ס: [יג] בכתב"י ויהא אחר ממוס: [יד] עד שזרק דם (ש"ס: [טו] וכן לטלן כמסין (ש"ס: [יז] מיכת בירשא נמחק (הג' הגר"א. ובזה בש"י ובד"ו רפ"ט (ש"ס: [יח] אין אתה צריך עונשין: [יט] כס"ל כלאן מה"ר שלמים של אמש קודמים באכולה: הא דיום דרמאי דאמש ודחיי דמי כגון דקדים דשחטו ושלמים לשלמים בירשא חטאת ואשם דיום קדמי. קדמה וירקתה לזריקת שלמים ואכולה חטאה כגון כו' אלמא מקדש ושאינו מקדש וקדים שחטיה לשאינו מקדש יהא אחר ממוס בדמו וישחוט וירוק את המקדש וה"ה תדיר ושאינו תדיר: דילמא לא גרסינן. וה"ג שלמים של אמש וחטאת דיום ה"ד דשחטי לתרויהו אבל לא שחטוהו לתרויהו ותרשיהו וה"פ שלמים וחטאת ואשם דיום דקתני ע"כ היכי תתרויהו דהא לעגין אכילה איירי וכו' דירוק מיניה דמאי קריבה נמי דא דיום דרמאי דאמש וה"ד כגון דרשטיה לשלמים בירשא חטאת ואשם קדמי בדשחטינהו לתרויהו דירוק לה שחור ושחט את החטאת קודם שבא לימלך ואח"כ בא לימלך על הוויקא דהתם אמרינן ליה דחטאת קדמה דכיון דסוף סוף צריך למרס אחד מן הדומים קדשיה קדשים קדמי: אבל לא שחטיה וכו' ומכלן הוא מלפניו כדש"י לקמן ד"ה אבל לא וכו' (ש"ס). מתוקן קצת עפי' כותה"י ועפי' כ"ב (וב"ג). ועי' לעיל פ"ע ג' ע"ג שז"א ש"א כ: [ג] בדמו וישחוט ויררוק (כתה"י: [ד] צ"ל דוק (ש"ס: [ה] בח' צ"ל הכי (ש"ס: [ו] דומי קודים ושתיה לשאינו כו' (צ"ל (ש"ס: [ז] אלמא היבא דקדים

ואף על גב דמוספין קדישי. מוספין ‏[ט‏] שס שצת עליהן שהס באים חובה לה והתמידין באין אף בחול: **לתמידין לא אהנאי**. כיון דהאידינא קריצין אס כן ‏[י‏] שס שצת עליהם: מוספי ר"ח מקודשין משל שצת ‏[י‏] דחקרי מועד ‏[י‏]: **ד"א כו'**. צפסחים מנינן לה דקאמרי צ"ה מנצך על היין ואח"כ מנצך על היום שהיין גורס לקדוש שתאמר דבר אחר כו': הכי גרסינן **דאע"ג** ‏[י‏] **וצרכה היום קדישה**. שס שצת עליה שחובה לשצת היא צאה דאילו צרכה היין אף בחול היא: הלכה **מתפלל של מנחה**. צמסכת צרכות ‏[דף כח‏]. היו לפניו שמי תפלות של מוספין ושל מנחה ופליגי רבי יהודה ורבנן וקא"ר יוחנן הלכה כדברי האומר מתפלל של מנחה ואחר כך מתפלל כו': **שלמים של אמש**. הא פרישית לה לעיל (גצ) צמתנ"י: **סדירי**. שהן מזייין מתוך שבאין בנדר ובנדבה: **מזוי קאמרס**. שאין מדירותו חובה אלא שהוא מזוי ממיד יותר מחצירו: הכי גרס' **מזוי** ‏[א‏] לאו תדיר הוא. **צממיה: אוזינא את הפסח שאינו סדיר**. צמ"כ שנויה גבי חטאת דקתני והכי פסח ומילה ענושין באו כרת יכול יצאו על שגגתן חטאת מ"ל אשר לא תעשנה יאלו פסח ומילה שהן מצוות עשה אוזינא את הפסח שאינו תדיר ולא אוזינא את המילה שהיא תדירה מ"ל אשר לא תעשנה. אלמא **מזוי תדיר הוא: סדירה צמזות**. סדורה צמזות ‏[ע‏] שנכרתו עליה שלם עשרה צריתות וזוויין: **כי סדיר דמיו**. שצמזיה היא הריצה מפסח אבל מזוי דשלמים לגבי מזוי תחטאת לאו כתדירה דמי: ‏[ב‏] **הא דיום דומיא דאמש והכי דמי כגון דאמשטו שלמים צרישא כו'**. וקא ס"ד ה"ק שלמים שהציון מאמש ושחטן היום וחטאת ואשם של יום עומדין לישטט שלמים של אמש קודמין לזרק דאי צנטיהס עומדין לישטט לא אמר דקדמו שלמים וטעמא דצאו מאמש הא אידי ואידי דהיום וקדים שחטינהו לשלמים צרישא אמרי' שחטת חטאת ואשם קדמה לזריקת שלמים אלמא מקודש ושאינו מקודש וקדים שחטיה לשאינו מקודש: **יהא אחד ממרס צדמו** ‏[ב‏] ויזרוק את

כל התדיר פרק עשירי זבחים

תא שמע מוספי שבת קודמין כו'. צכל הני תא שמע דרזיך טעם מאי קס"ד מאחר דכבר שני אטו שצת למוספין אהני לתמידין לא אהנאי ‏[ע‏] ורזיך לדקדק צפרק התכלת (מנחות דף מט.) גבי התמידין אין מעכצין את המוספין דאיכא כי הך צעירא דתדיר ומקודש ולא פשיט מיניה ‏[ב‏] מידי דלא מיימי הכא רחיות דהתס והנהו דהכא לא מיימי התס: **דשחטינן** ‏[ג‏] **לתרוייהו**. תימיה אס כן ליתני שלמים ושחט ‏[ד‏] קודם לחטאת ואשם והכל ציוס אחד שלמים קדימי לזרוק ואמאי נקט של אמש וי"ל דשל אמש נמי שמא הוי כעין של אמש והכל ציוס אחד כדאמר צפ' התערובות (לעיל עה.) מאי חיון כעין חיון. **צדו"ך**:

קדישה אטו שבת לברכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע ‏[ה‏] **דאמר רבי יוחנן הלכה צמתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין** ‏[ג‏] **אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של אמש חטאת ואשם של יום** ‏[ו‏] **שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר קמיבעיא לן מצוי לא קמיבעיא לן אמר ליה רב הונא בר יהודה לרבא אטו מצוי לאו תדיר ‏[ה‏] והתניא ‏[ו‏] אוציא את הפסח שאינו תדיר ולא אוציא את המילה שהיא תדירה מאי תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי תדיר דמאי איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי אמרינן כיון דשחטיה צמקריב ליה או דלמא יהיב לאחר דממורס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר והדר מקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא ‏[ו‏] מסורא ת"ש שלמים של אמש חטאת ואשם של ‏[ז‏] יום של אמש קודם לשל יום הא דיום דומיא דאמש וה"ד דקדים שחטיה לשלמים חטאת ואשם קדמי דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה דשחטינהו לתרוייהו ‏[ח‏] אבל לא שחטינהו לתרוייהו תיבעי לך ת"ש ד"א ‏[ט‏] בברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם ה"ג ‏[ט‏] דכיון דאתיין כמאן דשחיטי תרוייהו דמי ת"ש דא"ר יוחנן הלכה מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ה"ג כיון דממזי זמן תפלת מנחה כמאן דשחיטי תרוייהו דמי אמר ליה רב אחא בריה דרב אשי לרבינא ‏[י‏] דשחטו ‏[י‏] קודם חצות פסול מפני שנאמר בו יבין הערבים קודם לתלמיד כשר ויהא ‏[יא‏] ממורס בדמו עד ‏[יב‏] שיזרוק הדם הכא כמאי עסקינן כגון דקדים שחטיה לתמיד ברישא ‏[יג‏] אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עד שיזרק הדם (תמיד) ולא קתני עד שישחוט ויזרק דם ש"מ: ובכולן כהנים רשאין כו': מאי טעמא אמר קרא ‏[יד‏] **למשחה** ‏[ט‏] לגדולה מתחלק בעזרה אין ‏[ט‏] צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי ימנחות ישראל יולוג שמן של מצורע אם ראית שמן שהוא ניתן ‏[טו‏] על גבי האישים אין ‏[יד‏] צריך לשאול מהו אלא מותר ר'קיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ‏[ט‏] שאין מתנדבין שמן רבי טרפון אומר ‏[ט‏] מתנדבין שמן:**

דלמא שלמים של אמש וחטאת של יוס. דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטינכו לפרווייו**. אע"ג דשחטיה לחטאת אחר השלמים ושניהן עומדין לזרק אשמעינן דשלמים של אמש קדמו ודכותיה דייקא ‏[יד‏] מיניה הא אידי ואידי דיוס ושחט שלמים ואחר כך חטאת וצא לימלך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**. לחטאת צתר שלמים וצא לימלך על השחטיה מיציע לך אי מולולינן צשלמים למרס צדמן ולהקדים שחיתת חטאת וזריקתה וכי מיציעיא לן צתדיר ושאינו תדיר הך ‏[ה‏] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קיים: **צרכס היין סדירה כו'** **סדיר קודס**. ואע"ג דשאינו תדיר קדס וצא כסצר קדש היום ועדיין יין לא צא ודומיא ‏[ב‏] קדים שחטיה לשאינו תדיר צרישא: ומשני ה"ג **כיון דאחא**. השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחיטי תרוייהו לגבי קדשים ‏[דמין‏] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מתפלל של מוספין**. ואף על גב דזמן מוספין אתא צרישא: **שחטו קודס חלוס**. צפסח קאי: **קודס לתמיד**. של צין הערצים כשר ואע"פ שלכתחילה מצוה לאחר דתנינא לעיל (דף יג.) יאומר דבר שנאמר צו צעצר וצין הערצים לדבר שלא נאמר צו אלא צין הערצים צלצד: **ויהא אחד ממרס צדמו**. אלמא ‏[ב‏] דקדים ושחטיה למאחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדם ולזרוקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**. קודם צצא לימלך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**. לך נתמים. למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **צרתג' שפוא מסחלק**. לאכילת כהנים: **מוסר רקיקי מנחס ישראל מנחת מאפה צצא חלות ורקיקין** ‏[בח‏] חלות צוללן רקיקין מושחן ואמר רבי שמעון צצמנחות (דף עה.) מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: ‏[ב‏] **מנחת כהנים**. כולה כליל. ומותר מנחת כהן משיח לפי שצמנה מצוה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפוייה חטילה אין צמנה צלצע צפיתיה ורזיך להקטיר המותר עצממו ‏[ב‏]: **שאין מסנדינן שמן**. לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן ‏[א‏] הנקטר נדבה: **גנ'**

[[]לעין לעשרין מייח' התס היתה צלללת צעיסה, אבל זו הסיפה נאמח צצמנת כדכתיב על מנחת כשמן תעשה, אי אפשר שלא יסחר צצמנת מן השמן המתפסוף (ב"ש):

צא.

בג א מיי פכ"ט מהל' שצת הלכה ‏[ז‏] **טוש"ע איח סימן רעא סעיף י'**: **בר ב מיי פ"ג מהל' תפלה הל"א טוש"ע איח סימן רפו סעיף ד'**: **בה ג מיי פ"ט מהל' תמידין ומוספין הלכה ג'**: **בו דה מיי פ"א מהל' קרנן פסח הלכה ד'**: **כז ו מיי פט"ו מהל' מעס"ק הלכה ד'**: **כח ז מיי פ"ד מהל' תמוסרי ארבעה עשר יום לחודש וזהו וְשָׁחֲטוּהוּ אֹתוֹ בַּל קֹדֶשׁ יָצִיחַ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַיָּרְדִּים:** **שמות יב, ו**: **וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל אֶהֱרֹן וְאָנִי אֲרַבְּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וְזֶה חֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ לְבֶן יִשְׂרָאֵל לְקֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקֹדֶשׁ לְמִשְׁחָה וּלְזָכָר לְקֹדֶשׁ עוֹלָם:** **במדבר יח, ח**

תורה אור השלם

- ↑ וְזֶה לְכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרַבְּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וְזֶה חֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ אֹתוֹ בַּל קֹדֶשׁ יָצִיחַ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַיָּרְדִּים: שמות יב, ו
- ↑ וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל אֶהֱרֹן וְאָנִי אֲרַבְּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וְזֶה חֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ לְבֶן יִשְׂרָאֵל לְקֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקֹדֶשׁ לְמִשְׁחָה וּלְזָכָר לְקֹדֶשׁ עוֹלָם: במדבר יח, ח

מוסף רש"י

מתפלל אדם של מנחה. היו לפניו ח' תפלות. אחת של מנחה ואחת של מוספין. ששה ולא מתפלל עד זמן המנחה. מתפלל של מנחה. אע"ג דזמן המוספין קודם, כיון דשהי' עד זמן מביטתה של מנחה לה (ועי' יב.) מתפלל של מנחה מאחר שגזע זמנה כדי להקדימה בתחלת זמנה שלא יקרא פושע גס עליה: ואחר כך של מוספין. וזולת ואחר זמנה אינה עובר דלא אמרי רבנן ושל מוספין כל היום (וברכות כח.) ויהא ממורס בדמו. שלא יקרב כדי שיהא ראוי לזריקת (פטחים טז.) אמר קרא ואמן דוך אכילת מלכים המשוחט (עיר כח.) שאין מתנדבדין שמן. צא סולת ויין (מנחות קד.) מתנדבדין שמן. צפי עצמו (עיר לטו.) וקמלנו ונקטירן הקומץ וסוריו אכלין (מנחות טז):

ליקוטים

ובכולן כהנים רשאין לשנות באכילת. מ"ט. פי' ויעקיר צמחתו צלי מדקרי לשאר שינוי. אמר קרא למשחה לגדולה. כדמורגמי' לרבו כדרך שהמלכים אוכלין. וזהו צלי. והכי אמרינן בחולין כפ' הזרוע אמר רב חסדא מנחת כהונה אין נאכלות אלא צלי ואין נאכלות אלא בחורל. מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין (פסקי יריד)

שיטה מקובצת

הא אידי ואידי דיום חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי. תימיה מימיה מיפשוט ליה מדמנן צסדיא חטאת קודמת לעולה אע"ג דעולה שפחא טפי שגאא בנדר ובנדבה. וי"ל דכיון דאין נאכלת לנעלים אין נעלין להצטדק שולת (הר"פ ד"ל ריש'): **רש"י** י"ח מנחת כהנים כו' לפי ששפנת מירובה ג' לוגין לעשרין כו'. וי"ל הרי"פ וי"ל מנחת כהן משיח שחיה צאה לעין לעשרין. אע"ג דמנחת נפקים נמי צאה שלשה

^[1] רש"י י"ח מנחת כהנים כו' לפי ששפנת מירובה ג' לוגין לעשרין כו'. וי"ל הרי"פ וי"ל מנחת כהן משיח שחיה צאה לעין לעשרין. אע"ג דמנחת נפקים נמי צאה שלשה

^[2] דכתיב ר"ח או הנקטר לדברי אביי וק"ל (א"ח: [לב] מל"ל נמי (באה"ח: [לג] צ"ל דשחטוהו (צ"ק, ד"ו ב' ו"ג): [לד] מל"ל רשחטן (באה"ח: